

Arrest

nr. 64 662 van 12 juli 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Senegalese nationaliteit te zijn, op 11 mei 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 16 februari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juni 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 juli 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. PINTELON, die loco advocaat W. DAMEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Senegalese nationaliteit te zijn, dient op 14 december 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf, gesteund op artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 16 februari 2009, met kennisgeving op 11 april 2011, verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid deze aanvraag ongegrond.

Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt:

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 15.12.2009 werd ingediend door:

G., D.(R.R.: (...)) Geboren te (...) op (...) Nationaliteit: Senegal Adres(...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Er dient opgemerkt te worden dat de aanvraag d.d. 15.12.2009 ontvankelijk wordt verklaard omwille van het feit dat de aanvraag werd ingediend tijdens de periode van 15.09.2009 tot 15.12.2009, zoals voorzien in de vernietigde instructies van 19.07.2009. De elementen die worden aangehaald in de ontvankelijkheid (betrokkene verklaart dat hij in België een nieuw leven heeft opgebouwd met de enige familie die hem nog rest, dat hij het centrum van zijn belangen in België heeft, dat hij in zijn geboorteland bij niemand meer terecht kan en dat een gedwongen terugkeer naar zijn land van herkomst een schending uitmaakt van art. 8 EVRM) worden dan ook niet aanvaard als zijnde buitengewone omstandigheden en hebben tevens niet geleid tot de ontvankelijkheid van de aanvraag.

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009, betreffende de toepassing van art. 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructies, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Echter, om hierop aanspraak te kunnen maken, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd. Dit doet betrokkene niet. Hij verklaart werkbereid te zijn en legt een attest van werkbereidheid voor. Deze zaken kunnen echter niet in zijn voordeel weerhouden worden, aangezien het geen arbeidscontracten zijn.

Betrokkene haalt aan dat het vinden van vast werk onmogelijk is, wanneer men illegaal in het land verblijft. Er zijn echter verschillende vreemdelingen die zich in het kader van een aanvraag art. 9bis beriepen op criterium 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009 en een behoorlijk ingevuld arbeidscontract konden voorleggen. Ook zij werden geconfronteerd met dezelfde problemen als betrokkene, namelijk het niet hebben van een verblijfsvergunning. Dit element kan bijgevolg evenmin weerhouden worden.

Hoe goed de duurzame lokale verankering ook moge zijn (betrokkene zou sinds begin 2004 in België verblijven bij zijn nonkel en diens twee zonen, is geïntegreerd, zou het Frans als moedertaal hebben en heeft zich ingeschreven voor Nederlandse lessen, heeft een vriendenkring uitgebouwd en legt getuigenverklaringen voor), dit doet niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de vernietigde instructies van 19.07.2009. Dit element kan dus niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving. (...)"

Op 11 april 2011 geeft de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker.

Dit is de tweede bestreden beslissing, die luidt:

"In uitvoering van de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid meegedeeld op datum van 16/02/2011,

wordt aan G., D. (M)

geboren te (...) (Senegal), op (...),

van SENEGAL nationaliteit, verblijvend: (...),

het bevel gegeven om uiterlijk op 11/05/2011 het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van

Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (1),
tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (2).

REDEN VAN DE BESLISSING :

• De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, al 1,1 ° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig visum.
Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loopt hij (zij) gevaar, onverminderd rechtsvervolging overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet. (...)”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van “de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de materiële motiveringsverplichting en de redelijkheidsverplichting.”

Het middel luidt als volgt:

“Doordat:

De bestreden beslissing enerzijds de aanvraag van verzoeker wel ontvankelijk verklaart (op basis van de vernietigde instructie) doch anderzijds het verzoek afwijst omdat betrokkene geen arbeidsovereenkomst voorlegt doch enkel een attest van werkbereidheid.

Verwerende partij is onredelijk geweest in haar besluitvorming door te stellen dat de arbeidsovereenkomst verplicht moet worden voorgelegd. Verzoeker heeft niemand bereid gevonden om een arbeidsovereenkomst te tekenen zolang hij geen verblijfsvergunning had.

Om deze redenen werd enkel een attest van werkbereidheid voorgelegd.

Thans heeft verzoeker ook een arbeidsovereenkomst getekend en legt hij deze alsnog voor ter appreciatie van zijn situatie, (stuk 3)

Verzoeker vindt dat de bestreden beslissing onredelijk is en disproportioneel. Verwerende partij heeft enerzijds op geen enkele manier rekening gehouden met het attest van werkbereidheid, anderzijds wordt er ook de duurzame verankering weinig in aanmerking genomen om het verzoek van verzoeker te beoordelen.

Verzoeker is dan ook van oordeel dat er sprake is van een onzorgvuldig bestuur doordat verwerende partij geen enkele rekening houdt met de voorgelegde documenten en de beslissing weinig redelijk is door van iedere vreemdeling te verwachten in staat te moeten zijn een arbeidsovereenkomst te kunnen voorleggen.

Zodat:

De bestreden beslissing niet naar recht verantwoord is en het middel gegrond verklaard dient te worden.”.

2.2. De verwerende partij merkt op in haar nota:

“De verwerende partij laat vooreerst gelden dat de gemachtigde over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid beschikt in het kader waarvan deze vermog te beslissen de door vreemdeling aangebrachte elementen al dan niet te aanvaarden teneinde een verblijfsrecht toe te staan.

‘De toepassing van het artikel 9, derde lid, houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in (R.v.St. nr. 167.847, 15februari 2007):

wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft; of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn kan de aanvraag tot het bekomen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking genomen worden;

wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister over een ruime appreciatiebevoegdheid.”

Er is op 19.07.2009 een instructie opgesteld waarbinnen, in het kader van de discretionaire bevoegdheid van de Staatssecretaris of zijn gemachtigde, een tiental situaties (1.1-1.2 en 2.1-2.8) worden opgesomd die in aanmerking komen voor regularisatie en waarin de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid aldus in het kader van zijn discretionaire bevoegdheid een

machtiging tot verblijf in toepassing van art. 9bis van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 kan toestaan.

Niettegenstaande de vernietiging door de Raad van State van deze instructies heeft de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid zich ertoe bereid verklaard om binnen zijn discretionaire bevoegdheid (zoals ook uitdrukkelijk gesteld in de bestreden beslissing) deze instructies houdende criteria voor regularisaties verder toe te passen, meer bepaald de vreemdelingen die voldoen aan de opgesomde voorwaarden, te machtigen tot verblijf.

In casu heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid alle door verzoeker in zijn aanvraag ingeroepen elementen beoordeeld, doch werd beslist dat verzoekers aanvraag ongegrond was.

De bestreden beslissing maakt hiertoe uitdrukkelijk melding van de volgende elementen:

(...)

De bovenvermelde motieven volstaan opdat zou komen vast te staan dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid binnen zijn discretionaire bevoegdheid geenszins op kennelijk onredelijke wijze tot het besluit is gekomen dat verzoekers aanvraag ongegrond is.

'Zoals reeds gesteld heeft de gemachtigde van de staatssecretaris een ruime appreciatiebevoegdheid bij het beoordelen van de gegrondheid van een aanvraag om machtiging tot verblijf. De omstandigheid dat de gemachtigde de aanvraag van verzoeker onderzoekt in het licht van de criteria van de vernietigde instructie, vormt een invulling van deze appreciatiebevoegdheid. Verzoeker toont in het middel niet aan dat de gemachtigde hierbij kennelijk onredelijk heeft gehandeld of heeft gesteund op een niet correcte feitenvinding. (...)' (R.v.V., nr. 50 263 van 27 oktober 2010, onderlijning toegevoegd).

De verwerende partij laat gelden dat verzoekers beschouwingen geen afbreuk kunnen doen aan de bestreden beslissing.

Verzoeker verliest kennelijk uit het oog dat hij niet voldoet aan de voorwaarden van het punt 2.8B van de instructie, waarop hij zich heeft beroepen in zijn aanvraag.

In de instructie van 17.09.2009 wordt uitdrukkelijk gesteld dat vreemdelingen met een duurzame lokale verankering in België in aanmerking komen, op voorwaarde dat:

A. (...)

S. Of de vreemdeling die, voorafgaand aan zijn aanvraag, sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf in België heeft en die een kopie van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegt, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon.

In het "vadamecum bij die instructies wordt uitdrukkelijk verduidelijkt dat, opdat de vreemdeling zich kan beroepen op punt 2.8B van de instructies, hij aan volgende voorwaarden dient te voldoen: "

1) (...),

2) (...).

3) U kunt bij de regularisatie aanvraag of bij de actualisering van de hangende aanvraag een kopie van het behoorlijk ingevuld model-arbeidscontract voegen (kan worden gedownload op de sites van de Gewesten):

■ *Het contract moet van bepaalde duur van minstens één jaar zijn of van onbepaalde duur.*

■ *Het loon mag niet lager zijn dan het wettelijke minimumloon zoals voorzien in de intersectorale collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988, algemeen bindend verklaard bij koninklijk besluit van 29 juli 1988. Een bezoldiging gelijk aan het wettelijke minimumloon kan verkregen worden door verscheidene arbeidscontracten".*

In casu heeft verzoeker enkel verklaard werkbereid te zijn en heeft hij een attest van werkbereidheid voor. Deze zaken kunnen echter niet in zijn voordeel weerhouden worden aangezien het geen arbeidscontracten zijn.

Verzoeker erkent ook dat hij geen arbeidsovereenkomst heeft voorgelegd.

De loutere bewering dat verzoeker niemand bereid heeft gevonden om een arbeidsovereenkomst te tekenen zolang hij geen verblijfsvergunning had, kan - zoals reeds gemotiveerd werd in de bestreden beslissing - aan het voorgaande geen afbreuk doen. Te meer nu verzoeker aan zijn verzoekschrift wel een arbeidscontract voegt, zodat hij zelf deze bewering ontkracht.

Verzoeker meent eigenlijk dat de door hem aangehaalde bepalingen geschonden zijn louter en alleen door het feit dat er voorwaarden worden gesteld opdat een persoon kan worden geregulariseerd. Verzoekers beschouwingen zijn werkelijk te gek voor woorden.

Bovendien zijn verzoekers beschouwingen er kennelijk op gericht de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een feitelijke herbeoordeling van zijn dossier te laten maken, hetgeen niet kan worden toegestaan.

Het loutere gegeven dat verzoeker het niet eens is met deze appreciatie van de gemachtigde, kan niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht immers niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St., nr. 101.624 van 7 december 2001).

In casu kan enkel worden vastgesteld dat de gemachtigde geheel terecht, gelet op de gegevens waarover deze beschikte, een beslissing tot ongegrondheid van verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf heeft genomen.

Verzoeker kan overigens thans niet dienstig aan zijn verzoekschrift een arbeidsovereenkomst toevoegen. Deze arbeidsovereenkomst dd. 07.05.2011 werd immers niet eerder ter beoordeling aan de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid voorgelegd.

Aan de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid kan dan ook niet worden verweten geen rekening te hebben gehouden met stukken waarvan hij geen kennis had op het ogenblik dat hij de bestreden beslissing heeft genomen.

De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. (Zie ook: RvV, nr. 509, 29 juni 2007)

In verzoekers middel is met deze regel geen rekening gehouden, waardoor het geenszins tot de beoogde nietigverklaring kan leiden.

Volledigheidshalve verwijst de verwerende partij nog naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen:

"Blijkens het administratief dossier voegde verzoekster bij haar aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet een typeformulier regularisatieaanvraag in. Verzoekster kruiste in dit typeformulier het vakje "werk + duurzame lokale verankering : ik voldoe aan de volgende voorwaarden : (...) Over een arbeidscontract beschikken (van bepaalde duur, van minstens een jaar, of van onbepaalde duur + het salaris mag niet lager zijn dan het wettelijk minimum " aan. Verzoekster kan derhalve niet geldig voorhouden dat haar nooit gevraagd werd een arbeidsovereenkomst voor te leggen. Verzoekster betwist niet dat zij geen arbeidscontract heeft voorgelegd. Het komt de Raad derhalve niet kennelijk onredelijk voor dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid in de eerste bestreden beslissing tot volgende vaststelling kwam: "Qua verblijfsduur zou betrokkene eventueel in aanmerking kunnen komen voor punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Echter, om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd. Dit doet betrokkene niet, Zij voegt een werkbelofte toe d. d. 17.08.2009 van Babs' BVBA. Dit kon echter niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden, aangezien dit geen arbeidscontract is." Waar verzoekster stelt dat zij om aan de verzuchtingen van de Belgische staat tegemoet te komen bij haar verzoekschrift alsnog een arbeidsovereenkomst voegt, merkt de Raad op dat hij in het voorliggend geschil overeenkomstig artikel 39/2, §2, van de Vreemdelingenwet optreedt als annulatierechter. De Raad kan verzoeksters aanvraag om verblijfsmachtiging niet gaan beoordelen in de plaats van de gemachtigde van de staatssecretaris op grond van stukken die aan het verzoekschrift worden toegevoegd." (R.v.V. nr. 49.488 van 14 oktober 2010)

Het enig middel kan niet worden aangenomen."

2.3. Waar verzoeker de schending van de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur aanvoert, merkt de Raad op dat hij niet bevoegd is om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624). Onderzoek van de materiële motiveringsplicht vergt in casu een onderzoek van de toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9 van de Vreemdelingenwet bepaalt als algemene regel dat een vreemdeling een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. Luidens artikel 9bis van de Vreemdelingenwet kan, in buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, het hem evenwel worden toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Hieruit volgt dat enkel wanneer er buitengewone omstandigheden voorhanden zijn om het niet afhaken van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, de verblijfsmachtiging in België kan worden aangevraagd. Deze buitengewone omstandigheden mogen niet

worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen. De toepassing van artikel 9bis, houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging onontvankelijk worden verklaard;

- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister c.q. staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid;

In casu heeft de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de gegrondheids-criteria beoordeeld. Partijen betwisten het ontvankelijk verklaren van de aanvraag niet.

De Raad wijst erop dat de gemachtigde van de staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid in het kader van de beoordeling van een aanvraag die overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet werd ingediend een zeer ruime appreciatiebevoegdheid heeft (RvS 31 januari 2001, nr. 92.888).

In de bestreden beslissing wijst de verwerende partij op de vernietiging door de Raad van State van de instructies van 19 juli 2009 maar wijst zij ook op het feit dat de staatssecretaris zich geëngageerd heeft om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie, zoals beschreven in de instructies, te blijven toepassen. Voorts merkt de Raad op dat bij de beoordeling van de gegrondheid van het beroep de Raad zich niet vermag in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de gegrondheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen. In casu heeft de verwerende partij, gebruik makend van haar ruime discretionaire bevoegdheid, de aangehaalde argumenten beoordeeld, rekening houdende met de criteria zoals bepaald in de instructies van 19 juli 2009 daar de verzoekende partij in haar aanvraag om machtiging tot verblijf zelf uitdrukkelijk de toepassing van deze criteria heeft gevraagd, wat ook blijkt uit de toevoeging van het *“typeformulier regularisatieaanvraag”* bij de aanvraag. In het typeformulier kruiste de raadsman van verzoeker *“werk + duurzame lokale verankering”* aan.

Verzoeker betwist het motief van de bestreden beslissing dat stelt dat hij geen aanspraak kan maken op het criterium 2.8B van de vernietigde instructies van 19 juli 2009 omdat hij geen behoorlijk ingevuld arbeidscontract voorlegt.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker 15 stukken betreffende zijn identiteit en inburgering toevoegde aan zijn aanvraag. Verzoeker voegde geen arbeidsovereenkomst toe doch enkel een attest van werkbereidheid van de VDAB van 9 november 2009.

Uit de instructies van 19 juli 2009 blijkt dat het criterium 2.8B gedefinieerd wordt als volgt:

“2.8. Voor aanvragen ingediend 3 maanden te rekenen vanaf datum van 15 september 2009 zal ook de vreemdeling met een duurzame lokale verankering in België in aanmerking komen.

Deze situatie betreft de vreemdeling, die het centrum van zijn affectieve, sociale en economische belangen in België heeft gevestigd.

Het bestaan van een duurzame lokale verankering in België is een feitenkwestie die onderzocht wordt binnen de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de minister of zijn gemachtigde.

Volgende vreemdelingen komen in aanmerking:

(...)

B. Of de vreemdeling die, voorafgaand aan zijn aanvraag, sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf in België heeft en die een kopie van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegt, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon.

Hiertoe :

Moet het dossier binnen drie maanden na de aanvraag aangevuld worden met een positief advies, afgeleverd door de Gewesten betreffende de aangevraagde arbeidskaart B.

Of

Moet het dossier aangevuld worden met een arbeidskaart B afgeleverd door de Gewesten, en dit op basis van een Attest van Immatriculatie van drie maanden afgeleverd met dit doel.

Bij zijn onderzoek naar de duurzame lokale verankering in België zal de minister of zijn gemachtigde zich niet laten leiden door één factor, maar hij zal kijken naar het geheel van de feitelijke elementen samen.

Onderstaande feitelijke elementen worden door de minister of zijn gemachtigde in het onderzoek weerhouden, naast de eerder genoemde voorwaarden:

- Sociale banden in België. De schoolloopbaan en inburgering van de kinderen.*
- Kennis van één van de landstalen, of alfabetiseringscursussen gevolgd hebben.*
- Werkverleden en werkbereidheid, beschikken over de kwalificaties of competenties afgestemd op het arbeidsaanbod, o.m. inzake knelpuntberoepen, uitzicht hebben op werk en/of de mogelijkheid hebben om in het eigen levensonderhoud te voorzien.*

In voorkomend geval, houdt de minister of zijn gedelegeerde rekening met het advies van de lokale besturen of een daartoe erkende dienst voor één of het geheel van de genoemde elementen.

De verblijfsmachtiging toegekend aan de personen bedoeld in punt B, zal slechts voor een jaar worden toegekend, en dit onder opschortende voorwaarde van de toekenning van de arbeidskaart B door de Gewesten. Een verblijfsmachtiging zal na een jaar slechts worden vernieuwd wanneer op dat ogenblik dezelfde voorwaarden voorzien voor de arbeidskaart B vervuld zijn en dat de persoon ook effectief gewerkt heeft gedurende het eerste jaar.

De minister of zijn gemachtigde gaat na of de betrokkene in aanmerking komt (zoals voorzien in 2.8 A of 2.8 B), of het dossier volledig is en of het dossier niet kennelijk ongegrond is.

Wanneer dit het geval is,

- kan hij oordelen dat het dossier voldoende gemotiveerd is om te oordelen dat de betrokkene duurzaam lokaal verankerd is.*
- of legt de minister het dossier voor aan de Commissie voor Advies van Vreemdelingen voor een niet-bindend advies. De Commissie voor Advies van Vreemdelingen kan de betrokkene oproepen en horen. Indien de minister of zijn gemachtigde nadien van dit advies afwijkt, dient hij dit te motiveren."*

Zoals de verwerende partij terecht opmerkt volstaat een attest van werkbereidheid niet en vermag dergelijk attest een arbeidsovereenkomst niet te vervangen, te meer het criterium 2.8B waarop verzoeker zich beroept tevens bepaalde minimeisen stelt aan de invulling van de arbeidsovereenkomst.

Het gegeven dat verzoeker thans bij het verzoekschrift een getekende arbeidsovereenkomst toevoegt doet aan het voorgaande geen afbreuk. Met dit stuk, dat niet aan de verwerende partij werd kenbaar gemaakt voor de bestreden beslissing, kan de Raad in het kader van zijn wettigheidstoetsing geen rekening houden nu hij zich voor de beoordeling dient te plaatsen op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing.

Voorts merkt de Raad op dat de bestreden beslissing wel degelijk rekening heeft gehouden met het attest van werkbereidheid door te stellen dat dit geen arbeidsovereenkomst is.

Eveneens blijkt uit de vernietigde instructie dat de elementen die de duurzame verankering betreffen op zich niet volstaan om een machtiging tot verblijf te verkrijgen, wat op correcte wijze wordt weergegeven in de bestreden beslissing.

Verzoeker toont niet aan dat de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van onjuiste feitelijke gegevens, die niet correct heeft beoordeeld of onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624). Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen. Evenmin wordt een schending van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet aangetoond.

In de mate dat verzoeker voorhoudt dat de bestreden beslissing onredelijk werd genomen wijst de Raad erop dat een schending van het redelijkheidsbeginsel kan slechts vastgesteld worden wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot een bepaalde beslissing is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Verzoeker toont niet aan dat de feitelijke vaststellingen van de gemachtigde van de staatssecretaris niet correct zijn, noch dat de gevolgtrekkingen die deze hieruit afleidt, kennelijk onredelijk zijn. Zoals de bestreden beslissing stelt, is het in het kader van het criterium 2.8B niet onredelijk te verwachten dat een arbeidsovereenkomst wordt voorgelegd.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Verzoeker voert geen andere argumenten aan dan deze die hoger werden besproken zodat zijn grief samenvalt met het voorgaande. De Raad herhaalt dat het bijbrengen van een attest van werkbereidheid zonder arbeidscontract niet volstaat binnen de criteria die de overheid vooropstelt, wat tot haar ruime discretionaire bevoegdheid behoort. Dit onderdeel is ongegrond.

Het middel is ongegrond.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen (ander) middel aanvoert gericht tegen de tweede bestreden beslissing, genomen in uitvoering van de eerste bestreden beslissing, zodat het beroep tegen de tweede bestreden beslissing, in de mate dat het al ontvankelijk zou zijn, allezins ongegrond is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN